

Tóth Károly

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

725.095.13

Új lakótelep bosszúságokkal

Hely

Idő

1958

Személy

Forrás:

Vépmunka

Helyszám

1958. 9. 23.

Közp. nyomt. XX. cs.

A XXI. kerületben, Csepel-Csillagtelepen lakótelep építését kezdték meg körülbelül négy évvel ezelőtt.

Először a Csepel Vasmű anyagi támogatásával földszintes, kertes, kétszobás kislakásokat építettek, amelyekben eddig 298 családot helyeztek el. Ezenkívül több háromemeletes bérházból álló lakótömböt is emelnek az eddig elhanyagolt területen. Az EM 25. sz. Állami Építőipari Vállalat az I-es lakótömb tizenhárom épületéből tízet már átadott. A szerencsés kulcstulajdonosok örömmel láttak hozzá, hogy berendezkedjenek új otthonukban, sok helyen azonban a beköltözés bosszúsággal kezdődött.

A szekrény az ablakon mászik be

A 9-es épületet januárban foglalták el a lakók. Az első emeleten Deák Istvánné panasolja: a háromajtós szekrényt csigával húzták be a szobaablakon, mert a függőfolyosót olyan szűkre tervezték, hogy a szekrényt nem tudták bevinni a konyhaajtón. Az I. emelet 12. lakóit már az első éjszaka széngázmérgezéssel vitték el a mentők, mert a cserépkályha

ontotta a füstöt. A cserépkályha szinte valamennyi lakásban rossz.

Az egyik második emeleti saroklakásban lakó idős asszony arról panaszodik, hogy a vízvezeték a főfal közepére helyezték, és így oda semmiféle bútordarabot sem állíthatnak. Az átszerelés a lakónak 200 forintjába került. Több lakásban, különösen a mennyezeten, apró lyukak keletkeztek a vakolaton. A második emelet 32-ben az ajtótok néhány centire kileng, az ajtó borítása máris több helyen le-töredezett.

Olykor a javításban sincs köszönet

— Sokszor összeírták már, hogy hullámos a parkett, hogy a tüzhely körül lehullik a csemepe, javítás végett azonban csak nagyon ritkán intézkednek, s abban sincs mindig köszönet — panaszolják a lakók. Az első emelet 19-ben a parkettát javító munkások betörték az egyik ablakot, és egy vitrin üveglapját. Máiig sem térítették meg a kárt. A harmadik emelet két lakója esős időben a lakásban is ernyővel kénytelen közlekedni.

A panaszok ügyében Simon Sándorhoz, az EM 25. sz. Építőipari Vállalat igazgatójához fordultunk.

A hibák „magyarázata“

— A cserépkályhák valóban sok helyen rosszak, szerintem azonban az a baj — mondtam —, hogy a lakók »szétfűtik«, szakszerűtlenül kezelik őket. Az egész épületet az egyéves garanciális határidő lejártakor

— december 30-án — vizsgáljuk át, hogy megállapítsuk, milyen műszaki hibák kijavítása terheli a vállalatot, és miért felelnek a lakók. A 9-es épület falazását a múlt év októberében kezdtük el, decemberben már átadtuk a lakásokat: a szoros határidő okozta a hibák egy részét. Azt is figyelembe kell venni, hogy a lakás- és a bútortervezés nem halad egységes irányban. A modern lakások méretei egyre kisebbek lesznek, a bútortervezők azonban nem alkalmazkodnak ehhez.

Az építő vállalat igazgatójának válaszát csak részben találjuk megnyugtatónak. Talán csak nem az első fűtés tette tönkre a kályhát, és okozott széngázmérgezést? S a 3. számú épületet nem télen, hanem nyáron adták át, mégis hasonló hibák miatt bosszankodnak a lakók. Ami pedig a szűk folyosókat illeti, a tervezésnél azzal is számolni kell, milyenek a meglévő bútorok, s nem csupán azzal, milyennek kellene lenniük.

A várostól eléggé távoleső településen még egyetlen üzlet sem működik. Uhijár János, az I-es tömb építésvezetője szerint azért nem tudtak határidőre elkészülni az üzlet-épületekkel, mert a fővárosi portálátalakítások miatt nem kaptak alvállalkozót a lakatosmunkák elvégzésére.

Bízunk benne, hogy a sok apróbb-nagyobb bosszúság okának kiküszöbölése mielőbb megtörténik. Hiszen elsőrendű kötelessége ez mindenki-nek, aki szívén viseli a dolgozók gondjait, ügyes-bajos dolgait.

Tóth Károly

sfővárosi házinyomda 1926 — 8891